

Warszawa, dnia 30-11-2021 r.

Minister Klimatu i Środowiska

DLL-WL.011.36.2021.HH
1711273.6425828.5156643

DECYZJA

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „K.p.a.”, w zw. z art. 35a ust. 9 pkt. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1683, z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu w dniu 11 sierpnia 2021 r.

**uchylam w całości uchwałę nr 381/2021 Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 28 lipca 2021 r.
w sprawie wypowiedzenia Łowczemu Krajowemu Pawłowi Lisiakowi warunków
placy i ustalenia nowego wynagrodzenia i zasad jego ustalania – jako niezgodną
z postanowieniami Statutu Polskiego Związku Łowieckiego, stanowiącego
załącznik do uchwały XXIV Krajowego Zjazdu Delegatów
Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 16 lutego 2019 r.**

UZASADNIENIE

Naczelna Rada Łowiecka na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2021 r. podjęła uchwałę nr 381/2021 w sprawie wypowiedzenia Łowczemu Krajowemu Pawłowi Lisiakowi warunków placy i ustalenia nowego wynagrodzenia i zasad jego ustalania.

Naczelna Rada Łowiecka działając na podstawie art. 35a ust. 8 ustawy Prawo łowieckie przekazała ww. uchwałę Ministrowi Klimatu i Środowiska (data wpływu do Ministerstwa Klimatu i Środowiska w dniu 9 sierpnia 2021 r.).

Minister Klimatu i Środowiska zawiadomieniem z dnia 11 sierpnia 2021 r. DLL-WL.011.36.2021.HH, wydanym na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego oraz art. 35a ust. 9 i ust. 10 ustawy Prawo Łowieckie wszczął postępowanie w sprawie niezgodności uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej nr 381/2021 z dnia 28 lipca 2021 r. z postanowieniami Statutu Polskiego Związku Łowieckiego.

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2021 r. DLL-WL.011.36.2021.HH Minister Klimatu i Środowiska działając na podstawie art. 35a ust. 10 ustawy Prawo łowieckie w zw. z art. 123 i art. 124 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego wstrzymał wykonanie uchwały nr 381/2021 Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 28 lipca 2021 r. w sprawie wypowiedzenia Łowczemu Krajowemu Pawłowi Lisiakowi warunków płacy i ustalenia nowego wynagrodzenia i zasad jego ustalania.

Zawiadomieniem z dnia 22 listopada 2021 r. DLL-WL.011.36.2021.HH Minister Klimatu i Środowiska, działając na podstawie art. 10 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, poinformował strony toczącego się postępowania – Naczelną Radę Łowiecką oraz Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego w sprawie niezgodności z postanowieniami Statutu Polskiego Związku Łowieckiego stanowiącego załącznik do uchwały XXIV Krajowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego z dnia 16 lutego 2019 r., uchwały Naczelnej Rady Łowieckiej z dnia 28 lipca 2021 r. nr 381/2021, oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Ww. zawiadomienie zostało doręczone stronom postępowania w dniu 22 listopada 2021 r., natomiast termin na zapoznanie się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym ekspirował w dniu 29 listopada 2021 r. Strony nie skorzystały z przysługującego im uprawnienia.

Zgodnie z art. 35a ust. 9 pkt 1 ustawy Prawo Łowieckie, w razie stwierdzenia, że działalność Krajowego Zjazdu Delegatów Polskiego Związku Łowieckiego lub Naczelnej Rady Łowieckiej jest niezgodna z przepisami prawa lub postanowieniami statutu Polskiego Związku Łowieckiego, minister właściwy do spraw środowiska, w zależności od rodzaju i stopnia stwierdzonych nieprawidłowości, może w drodze decyzji administracyjnej, uchylić w całości lub w części uchwałę niezgodną z postanowieniami statutu Polskiego Związku Łowieckiego.

Uchwała Naczelnej Rady Łowieckiej nr 381/2021 r. z dnia 28 lipca 2021 r. zasługuje na uchylenie z dwóch niezależnych od siebie przyczyn.

Art. 32a ust. 5 ustawy z dnia Prawo łowieckie dotyczy wyposażenia organu władzy publicznej – ministra właściwego do spraw środowiska – w kompetencję do powoływania i odwoływania osób pełniących funkcje w Zarządzie Głównym Polskiego Związku Łowieckiego, w tym Łowczego Krajowego. Z kolei zgodnie z § 87 ust. 2 Statutu czynności w zakresie umowy o pracę z łowczym krajowym, w tym zawieranie, aneksowanie, rozwiązanie umów dokonuje prezes Naczelnej Rady Łowieckiej. Ponadto w myśl § 82 ust. 3 pkt 33 Statutu do zadań Naczelnej Rady Łowieckiej należy ustalanie wynagrodzenia łowczego krajowego i zasad wynagradzania pracowników Zrzeszenia.

Natomiast w myśl art. 70 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320, z późn. zm.), pracownik zatrudniony na podstawie powołania może być w każdym czasie – niezwłocznie lub w określonym terminie – odwołany ze stanowiska przez organ, który go powołał, a w myśl § 2 tego przepisu – odwołanie jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę.

Zasada ścisłej wykładni kompetencji organu władzy publicznej wywodzi się z zasady legalizmu wynikającej z przepisu art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w myśl którego organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zgodnie z prezentowanymi poglądami doktryny, każda kompetencja każdego organu władzy publicznej powinna opierać się na wyraźnie sformułowanym przepisie prawnym. Innymi słowy, wszelka działalność władcza wymaga podstaw prawnych, tzn. legitymacji w prawnie nadanym upoważnieniu do działania. Działania wyrastające poza ramy nadanych przepisem uprawnień pozbawione są legitymacji (zob. B. Banaszak, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz. Wyd. 2, Warszawa 2012; J. Trzcíński, Pojęcie konstytucyjnego organu państwa..., Ossolineum 1974, s. 75).

Również orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego jest w tej materii jednoznaczne i prezentuje stanowisko, że przepis kompetencyjny podlega zawsze ścisłej wykładni literalnej, a domniemanie objęcia upoważnieniem materii w nim nie wymienionych w drodze np. wykładni celowościowej nie może wchodzić w rachubę (uchwała sygn. akt: W 7/94, orzeczenia sygn. akt: WK 5/86, P 2/86, U 6/87, K 1/87, K 1/89, U 3/92, K 11/93).

Mając powyższe na uwadze, Minister Klimatu i Środowiska stoi na stanowisku, że Naczelna Rada Łowiecka, ani jej prezes, nie dysponują kompetencjami, które pozwalałyby na wypowiedzenie osobom wskazanym w art. 32a ust. 5 ustawy – Prawo łowieckie umowy o pracę z pominięciem wyłącznej dyspozycji ustawowej organu nadzorczego do powoływania i odwoływania tych osób. Przedmiotowe kompetencje stałyby w sprzeczności z przepisami Kodeksu pracy, ustawy – Prawo łowieckie, jak i nie zostały przyznane Naczelnej Radzie Łowieckiej, ani jej prezesowi, w przepisach Statutu PZŁ.

Z literalnego brzmienia § 87 ust. 2 Statutu wynika, że czynności w zakresie umowy o pracę z łowczym krajowym, w tym zawieranie, aneksowanie, rozwiązanie umów dokonuje prezes Naczelnej Rady Łowieckiej. W przepisie jest zatem mowa o „czynnościach”, a więc działaniach mieszczących się w sferze faktycznych działań, które należy odróżnić od przyznanej ustawowo ministrowi właściwemu do spraw środowiska, kompetencji do powołania i odwołania łowczego krajowego, którego skutkiem byłoby wypowiedzenie umowy o pracę.

W tym miejscu nadmienić należy, że zgodnie z brzmieniem art. 42 § 1 Kodeksu pracy, przepisy o wypowiedzeniu umowy o pracę stosuje się odpowiednio do wypowiedzenia wynikających z umowy warunków pracy i płacy.

Zatem tutejszy organ stoi na stanowisku, że podjęcie przez Naczelną Radę Łowiecką uchwały w przedmiocie wypowiedzenia Łowczemu Krajowemu Pawłowi Lisiakowi warunków pracy i płacy wykracza poza kompetencje przyznane Naczelnej Radzie Łowieckiej w Statucie, jak i stoi w sprzeczności z przepisami ustawy – Prawo łowieckie oraz Kodeksu pracy.

Co więcej, Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie niejednokrotnie pochylał się nad kwestią możliwości odwołania, jak i wypowiedzenia umowy o pracę pracownika zatrudnionego na podstawie powołania. W uchwale Sądu Najwyższego – Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21 grudnia

1987 r., sygn. akt: III PZP 47/87, Sąd wskazał wprost że „*Wypowiedzenie warunków pracy i płacy pracownikowi zatrudnionemu na podstawie powołania jest niedopuszczalne*”; podobnie – w wyroku Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z dnia 20 sierpnia 2009 r., sygn. akt: II PK 43/09, wywieziono iż „*rozwiązanie stosunku pracy z powołania w drodze wypowiedzenia zmieniającego jest niedopuszczalne*”.

Kodeks pracy ani nie przewiduje, ani nie dopuszcza rozwiązania stosunku pracy z powołania w drodze wypowiedzenia warunków pracy lub płacy. Ponadto w drugim z przywołanych orzeczeń Sąd Najwyższy wyraźnie stwierdził, że przekształcenie treści stosunku pracy nawiązanego na podstawie powołania może nastąpić wyłącznie w drodze porozumienia zmieniającego.

Należy ponadto zauważyć, iż w § 82 ust. 3 pkt 33 Statutu wyraźnie rozgraniczono kompetencje Naczelnej Rady Łowieckiej w zakresie ustalania wysokości wynagrodzenia Łowczego Krajowego od kompetencji w zakresie ustalania zasad wynagradzania innych niż Łowczy Krajowy pracowników Zrzeszenia.

Reasumując, Naczelna Rada Łowiecka podejmując uchwałę nr 381/2021 z dnia 28 lipca 2021 r. w sprawie wypowiedzenia Łowczemu Krajowemu Pawłowi Lisiakowi warunków płacy i ustalenia nowego wynagrodzenia i zasad jego ustalania przekroczyła swoje statutowe kompetencje, a także naruszyła przepisy prawa pracy.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji

POUCZENIE

1. Strona niezadowolona z treści decyzji może w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, zwrócić się do Ministra Klimatu i Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127 § 3 K.p.a.). Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wolny jest od opłat. Zgodnie z art. 130 § 1 i 2 w związku z art. 127 § 3 K.p.a. przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. Przepisów tych nie stosuje się w przypadkach, gdy decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności (art. 108 K.p.a.) oraz decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy. Decyzja podlega też wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeżeli jest zgodna z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 130 § 4 w zw. z art. 127 § 3 K.p.a.).

2. Jeżeli Strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji Stronie - art. 52 § 3, art. 53 § 1 p.p.s.a. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra Klimatu i Środowiska (ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa). Brak złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od daty jej doręczenia i złożenie skargi spowoduje, że decyzja stanie się ostateczna i wykonalna. Zgodnie bowiem z art. 61 §

I p.p.s.a. wniesienie skargi na decyzję bowiem nie wstrzymuje wykonania decyzji i podlega ona wykonaniu jako decyzja ostateczna. Złożenie skargi od decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego objęte jest wpisem stałym w wysokości 200 zł zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 poz. 535).

3. W przypadku złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów postępowania sądowo-administracyjnego oraz przyznania prawa pomocy przed sądem administracyjnym na zasadach określonych w art. 239-262 p.p.s.a. Właściwy w tym zakresie jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, do którego należy złożyć odpowiedni wniosek.

4. W trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do wniesienia tego wniosku wobec Ministra Klimatu i Środowiska, który wydał niniejszą decyzję. Z dniem doręczenia Ministrowi Klimatu i Środowiska oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, że na decyzję nie może być wniesiona skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie i podlega ona wykonaniu (art. 127a w zw. z art. 127 § 3 i art. 16 § 3 K.p.a.).

Z up. Ministra

Edward Siarka

Sekretarz Stanu

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

/ – podpisany cyfrowo/

Otrzymują:

1. Polski Związek Łowiecki – Zarząd Główny
2. Naczelna Rada Łowiecka